

ницы-тѣ, споредь писано-то ^ввъ законь-тѣ Господень.

4 Рече още на людѣ-тѣ които живѣхъ въ Иерусалимъ, да даватъ ^ддѣль-тѣ на священники-тѣ и на Левиты-тѣ, за да ся укрѣпляютъ ^ввъ законь-тѣ Господень. И катѣ ся издаде тая заповѣдь, Израилевы-тѣ сынове донесохъ много ^нначатки отъ жито, вино и елей, и медь, и отъ всякы-тѣ земныя плодове: донесохъ още изобилно и десетъцы - тѣ отъ всяко нѣщо.

6 И Израилевы-тѣ и Иудини-тѣ сынове, които живѣхъ въ Иудины-тѣ градове, и тѣ донесохъ десетъцы - тѣ отъ говеда и овцы, и ^ддесетъцы-тѣ на святи-тѣ нѣща святыи-тѣ на Господа тѣхный - тѣ Богъ, и туряхъ ^ввъ купове. Въ третій-тѣ мѣсець начнахъ да правятъ купове - тѣ, и въ седмый-тѣ мѣсець свършихъ. И когато дойдохъ Езекия и князове - тѣ, та видѣхъ купове-тѣ, благословихъ Господа и неговы-тѣ людѣ Израіля. Сетѣ попыта Езекия священники - тѣ и Левиты - тѣ за купове - тѣ. И отговори му Азарія пръвый-тѣ священникъ, отъ домъ - тѣ Садоковъ, и рече: ^аОтъ както начнахъ да доносятъ приносы-тѣ въ домъ-тѣ Господень, яли смы до насыщеніе, и останъ твърдъ много; защото Господь благослови людѣ-тѣ си, и останжло-то е това изобиліе.

11 Тогдаш рече Езекия да приготвятъ клѣтѣ въ домъ-тѣ Господень: и приготви-хъ, и внесохъ вѣрно приносы-тѣ, и десетъцы - тѣ, и посвященія - та: ^аа върху тѣхъ бѣ настоятель Хоненія Левитинъ-тѣ, и слѣдъ него Семей братъ му. А Іехиль, и Аззія, и Нахашъ, и Асаилъ, и Геримоѣ, и Іоазвадъ, и Елілѣ, и Исмахія, и Мааѣ, и Ванаія бѣхъ надзиратели, подъ ражъ-тѣ на Хоненія и Семей брата му, чрѣзъ заповѣдь на Езекия царь - тѣ, и на Азарійхъ настоятель - тѣ на домъ-тѣ Божій. А Коре сынъ-тѣ на Іемнахъ Левитинъ - тѣ, вратарь - тѣ къмъ истокъ, бѣ надъ добровольны-тѣ приносы Богу, за да раздава приносы-тѣ Господни и прѣсвяты-тѣ нѣща. А слѣдъ него Еденъ, и Миніаминъ, и Исусъ, и Семей, и Амарія, и Сеханія ^ввъ градове-тѣ на священники-тѣ, на които бѣ прѣпоручено да раздаватъ на братія-та си споредъ отдѣленія-та имъ, равно на голѣмый-тѣ и на малкый - тѣ, на всякого, който влязѣше въ домъ-тѣ Господень, повседневный-тѣ му ^ббѣ за служеніе-то имъ въ службѣ-тѣ имъ, споредъ отдѣленія - та имъ, освѣтъ мѣжкы-тѣ имъ, които ся изброихъ

споредъ родословіе на възрасть отъ три годины и на горѣ. А изброеніе-то на священники-тѣ и на Левиты-тѣ ^{ст}стѣмъ, споредъ домъ - тѣ на отечества - та имъ, на ^ввъзрасть отъ двадесеть годинъ и на горѣ, споредъ службы-тѣ имъ, споредъ отдѣленія-та имъ: И на всякы-тѣ имъ челяди, на жены-тѣ имъ и на сынове-тѣ имъ и на дѣщери-тѣ имъ, въ всяко-то сѣбраніе, които ся изброихъ по родословіе; защото вѣрно ся освятихъ въ освещеніе. А за Аароновы - тѣ сынове, священники-тѣ ^ввъ полета-та на градскы-тѣ имъ прѣдградія, имаше въ всякой градъ челоуѣци ^аапрѣдѣлены по име за да даватъ дѣлове на всякы-тѣ мѣжкы между священники - тѣ и на всякы - тѣ изброены между Левиты-тѣ.

20 И така направи Езекия въ всякый Іудж: и ^оостри коего бѣ добро и право и истинно прѣдъ Господа Бога своего. И въ всяко дѣло, което начнъ въ служеніе-то на домъ-тѣ Божій и въ законъ-тѣ и въ заповѣди-тѣ, катѣ трѣсѣше Бога своего, отъ все срдце ^ввъ вршаше и успѣваше.

ГЛАВА 32.

1 ^аСлѣдъ тѣзи дѣла и ^ттѣмъ истинъ, дойде Сеннахиримъ Ассирійскый-тѣ царь, та влѣзе въ Іудж, и расположи станъ-тѣ си противъ крѣпкы-тѣ градове, и рече да ги покори на себе си.

2 И катѣ видѣ Езекия, че Сеннахиримъ дойде, и намѣреніе-то му бѣ да ратува противъ Іерусалимъ, Свѣтлова ся съ князове-тѣ си, и съ съилны-тѣ си, да затыкне воды - тѣ на источниці - тѣ които сѣ вънъ отъ градъ-тѣ; и помогнахъ му. И събрахъ ся много людѣ, та затыкнъ хъ всякы-тѣ источниці, и потокъ-тѣ който тече чрѣзъ срѣдъ земѣ - тѣ, защото казувахъ: Ассирійскы - тѣ царѣ катѣ дойдѣтъ, зашто да намѣрятъ много водъ?

5 ^иИ укрѣпи ся Езекия ^ии съгради пакъ всякѣхъ-тѣ стѣнъ която бѣ разсыпана, и възвыся стѣлѣво-тѣ, и дружъ стѣнъ извънъ, и поправи ^мМилло на Давидовъ-тѣ градъ, и направи много копія и щитове.

6 И тури войводы надъ людѣ-тѣ, и събрагы при себе си въ стѣдѣ - тѣ на градскѣхъ - тѣхъ портж, и говорѣ споредъ срдце - то имъ и рече: ^бБждѣте крѣпкы и мѣжествени, ^ее не бойте ся, нито да ся устрашите отъ лице-то на Ассирійскый-тѣ царь и отъ лице-то на всяко-то мѣжество което е съ него; защото ^жпо мнозина сѣ съ насъ неже съ него. Съ

е Числ. 28; 29.
 д Числ. 18; 8 и др. Неем. 13; 10.
 е Мал. 2; 7.
 ж Исх. 22; 29. Неем. 13; 12.
 з Лев. 27; 30. Втор. 14; 28.

и Мал. 3; 10.
 і Неем. 13; 13.
 к Исх. Нав. 21; 9.
 л 1 Лѣт. 23; 24, 27.
 м Лев. 25; 34. Числ. 35; 2.
 н Ст. 12—15.

о 4 Цар. 20; 3.
 —
 а 4 Цар. 18; 13 и др. Иса. 36; 1 и др.
 б Иса. 22; 9, 10.

в Гл. 25; 23.
 г 2 Цар. 5; 9. 3 Цар. 9; 24.
 д Втор. 31; 6.
 е Гл. 20; 15.
 ж 4 Цар. 6; 16.